

ΝΤΕΦΙ

11

περιοδικό για το τραγούδι κιόλα τ'άλλα

Ηλίας Ταμπάκας Απ. 86

**ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
ΣΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ**

ΚΑΙ ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟ TOP 69

EMI

ΤΖΙΜΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ

ΚΑΓΚΕΛΑ ΠΑΝΤΟΥ

***Νέος δίσκος
για όσους ξέρουν από τέχνη!***

Η πολλή δουλειά τρώει το... περιοδικό. Είμαστε όμως ικανοποιημένοι με το αφιέρωμά μας στο κρατικό ραδιόφωνο που είναι, χωρίς υπερβολή, το πιο ολοκληρωμένο που έχει γίνει ποτέ στην Ελλάδα. Για να το καταφέρουμε συναντήσαμε δεκάδες ανθρώπους (παραγωγούς, διοικητικούς υπαλλήλους, διευθυντές, απλούς ακροατές, εκπροσώπους καλλιτεχνικών σωματείων, συνθέτες, στιχουργούς κ.ά.) και δουλέψαμε πάνω σ' ένα υλικό 4.000 μεταδοθέντων τραγουδιών που δίνουν πολύ παραστατικά την αληθινή εικόνα του ραδιοφώνου. Παράλληλα, το καλλιτεχνικό μας τμήμα φρόντισε την αισθητική ανανέωση του περιοδικού, που δείχνει και τη διάθεσή μας για ακόμα πιο ενδιαφέροντα πράγματα. Συγχωρέστε μας λοιπόν που αργήσαμε και γράψτε μας τη γνώμη σας για το ανανεωμένο Ντέφι που ελπίζουμε σύντομα να κυκλοφορεί σ' όλο τον κόσμο. Εμπρός λοιπόν για το δορυφορικό Ντέφι!

Γραφείο Έκδοσης
Σόλωνος 85 - Αθήνα 106 79
ΤΗΛ. 3629.569
Εκδότης
Σωτήρης Νικολακόπουλος
Υπεύθυνος Σύνταξης
Στέλιος Ελληνιάδης
Σ' αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν
Κώστας Βίρβος
Νίκος Παπάζογλου
Γιώργος Έξαρχος
Τάσος Φαληρέας
Νίκος Σαββάτης
Μίτση Βρασιδανοπούλου
Μάκης Μηλάτος
Σωτήρης Νικολακόπουλος
Πάνος Δημάκης
Γιάννα Κλειάσιου
Εικονογράφημα
Γιάννης Καλαϊτζής
Δημόσιες σχέσεις
Μίτση Βρασιδανοπούλου
Ιδιοκτησία
Π. Δημάκης και Σια Ε.Ε.
Νομική Σύμβουλος
Βάσω Διαμαντοπούλου
Καλλιτεχνική Επιμέλεια
Ηλίας Ταμπακέας
Ανδρέας Κιλιμάντζος
Θεσσαλονίκη
Νίκος Θεοδωράκης
Τσιμισκή-Π. Μελά 15
Τηλ. 265.708
Φωτοστοιχειοθεσία
Lexikon
Αν. Μεταξά 19-21
Τηλ. 3639.387
Εκτύπωση
Corfu
Σμολένσκυ 9
Τηλ. 3641.430
Ατελιέ
Ακμή
Κεραμεικού 51
Τηλ. 5222.408
Βιβλιοδεσία
Δ. Δάλαρης & Σια Ε.Ε.
Άργους 3, Περιστέρι
Τηλ. 5752.675

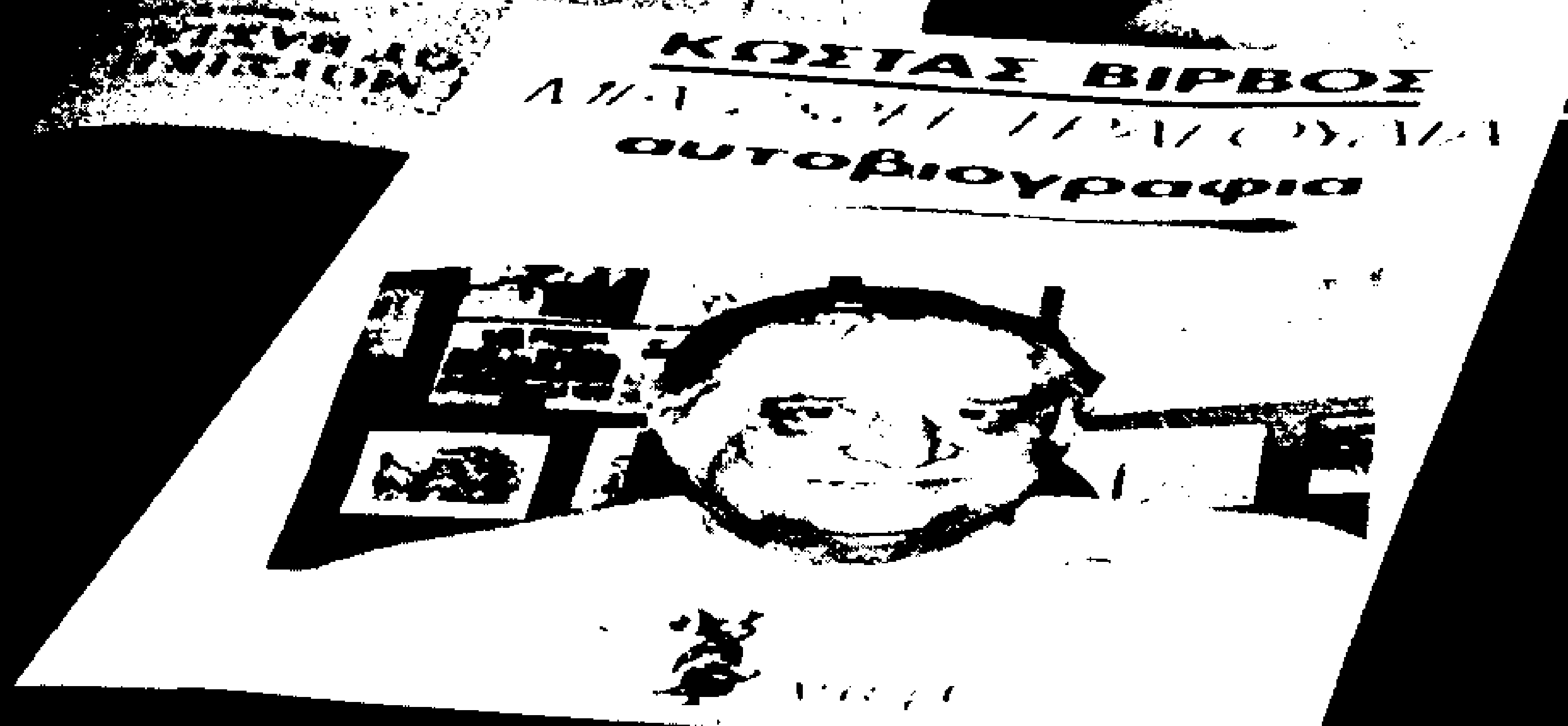
Τεύχος 11, 3-4 1986 Τιμή δρχ. 200

Το σχέδιο του εξώφυλλου
είναι του Ηλία Ταμπακέα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΧΟΛΙΑ	2
Μια Γυναίκα Μπορεί Συνέντευξη με τη Βιτάλη	8
Αποδέσμευσα την Κιθάρα απ' το Τραγούδι Συνέντευξη με τον Seranito	12
ΑΦΙΕΡΩΜΑ	
Το Ελληνικό Τραγούδι	
στο Κρατικό Ραδιόφωνο Άρθρο του Σ. Ελληνιάδη	16
Το Ραδιοφωνικό TOP 69! Στατιστικά στοιχεία	22
Η νεολαία Ακούει Ελληνικά και Ξένα του Γ. Πετρίδη	24
Υπάρχει λογοκρισία στο Ραδιόφωνο Του Θ. Μανίκα	26
Πρέπει οι Έλληνες να Μάθουν Μερικά Πράγματα του Β. Ριζιώτη	28
Οτι Βγαίνει στον Αέρα να Είναι Τεκμηριωμένο του Κ. Σφέτσα	30
Οι Κυρίες και Δεσποινίδες του Ραδιοφώνου του Α. Παπαδόπουλου	32
Υπάρχει μια Αισθητική Άποψη για το Τραγούδι της Σ. Μιχαλίτση	33
Υπάρχει Λογοκρισία στο Ραδιόφωνο του Δ. Λέκκα	34
Ούτε μία Τρίχα του Α. Καλδάρα	36
Χρειάζονται Άνθρωποι του Π. Κορόδηλα	37
Το Ραδιοφωνικό Τραγούδι του Ν. Μαυρουδή	38
Ας Σοβαρευτούμε του Κ. Βίρβου	39
Ραδιοσυννεφούλα Στατιστικά μιας Εκπομπής	40
Της Πόπης Εικονογράφημα του Γιάννη Καλαϊτζή	42
Πιο Μακριά απ' το Σινεμά του Ν. Σαββάτη	44
Σωτήρες της Τζαζ του Ν. Σαββάτη	49
Ελληνικό Ροκ. Τι Τρέχει Εδώ; του Ν. Μηλάτου	53
Τυριά Ευπνήστε θα σας Φάνε οι Βλάχοι Συνέντευξη με τον Γ. Πιλάλα	57
Ο Μέσος Έλληνας είναι Ανώτερος από την Εφημερίδα που Διαβάζει	
Συνέχεια της συζήτησης περί ΠΑΣΟΚ	58
Αποτυγχάνω 100% Συνέντευξη με τον F. Zappa	62
ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΚΙ ΟΛΑ Τ' ΑΛΛΑ	
Βιβλία και Περιοδικά	67
Μαγαζιά	68
Βίντεο	70
Τραγούδι και Άλλα	72
Δισκοκριτική	74
Δισκογραφία	78
Τσόντες	80
300 ΤΕΡΜΙΤΕΣ	3
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	15

Το
ντέφι
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
ΜΟΝΟ
ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
...

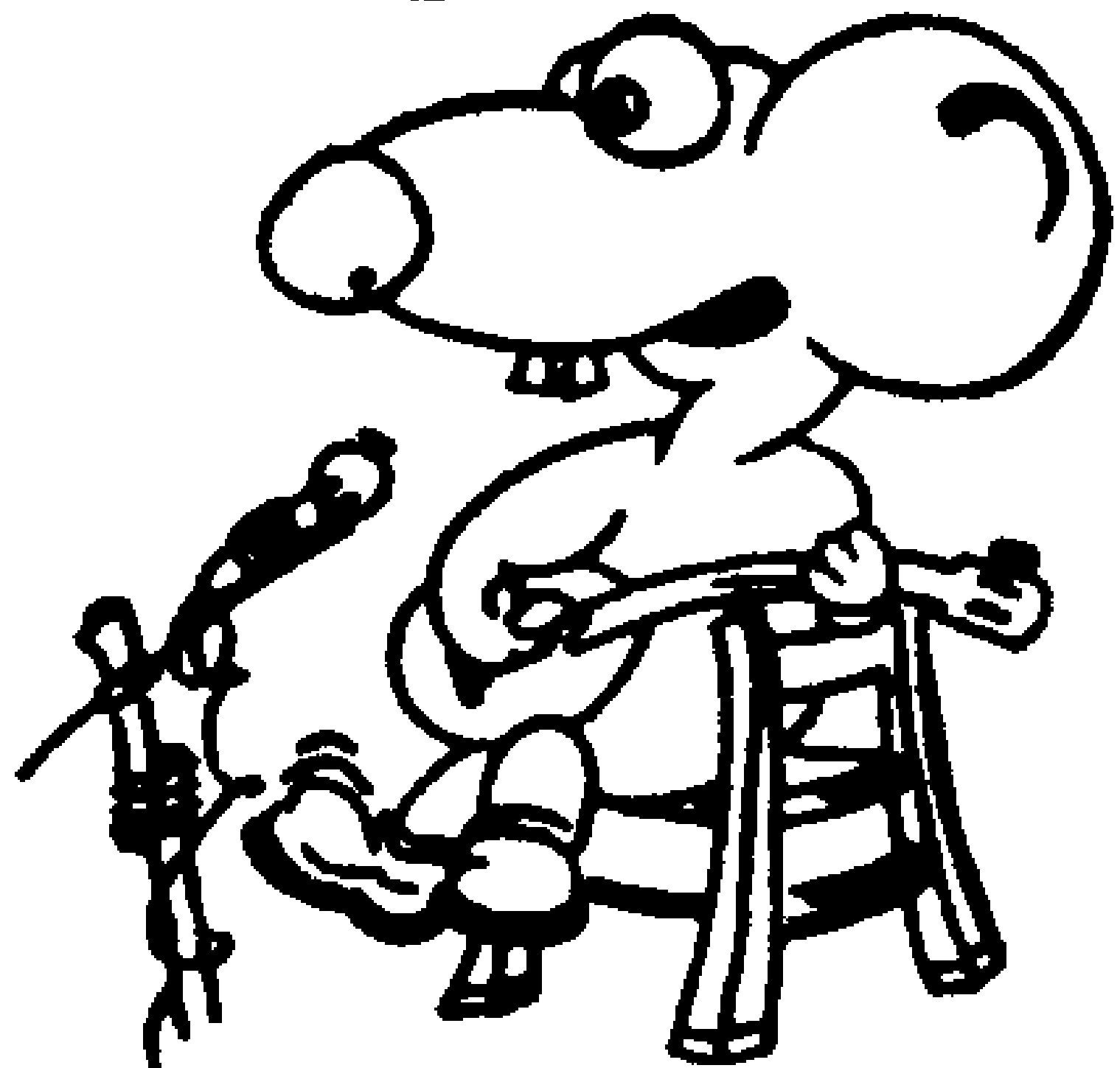

...

ΕΧΕΙ
ΚΑΙ
ΩΡΑΙΑ
ΒΙΒΛΙΑ
!

ΠΟΝΤΙΚΙ

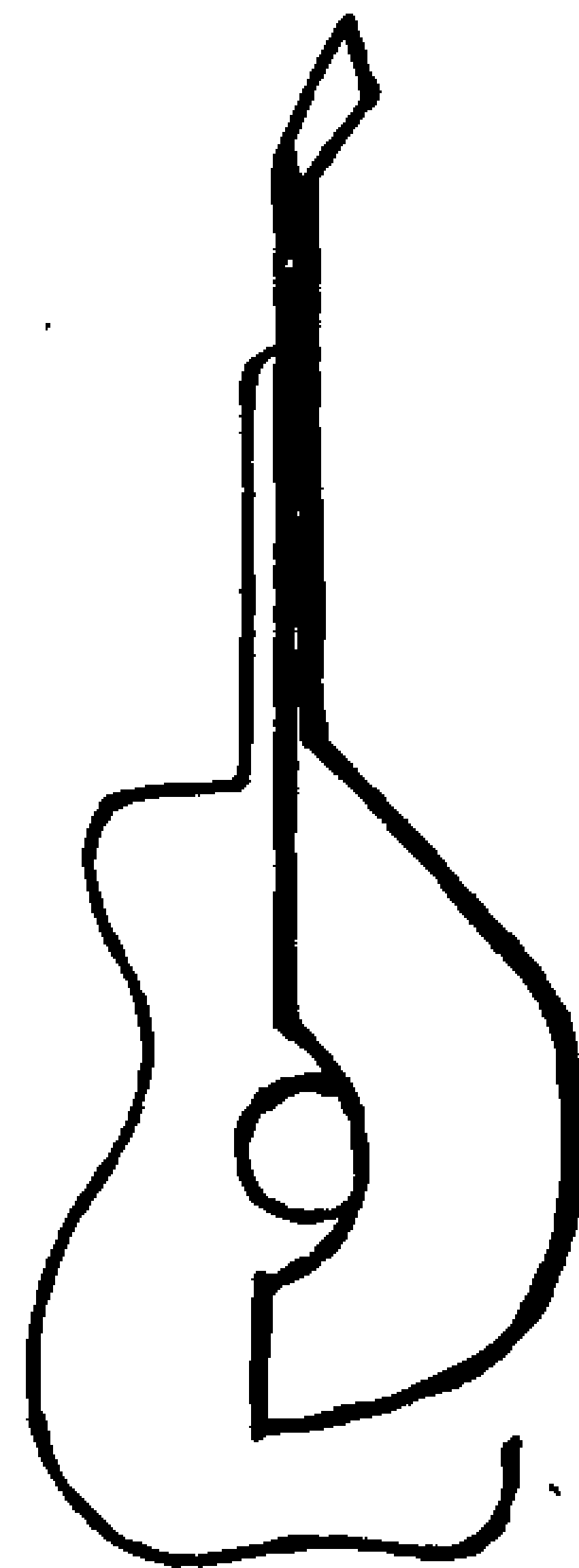
● νησιωτικά ● λαϊκά ● ρεμπετικά

θέλετε ευδοκίμηση
στη βραδυνη σας έξοδο ;
ελάτε στο ΠΟΝΤΙΚΙ και σίγουρα θα
το πετύχετε με αρωγούς τους
ΑΙΘΕΡΟΒΑΜΟΝΕΣ.

● φαγητό ● ποτό ● ποικιλίες ● τιμές προσιτές

ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ 9 & ΑΝΔΡΟΥ - Π. ΑΡΕΩΣ
ΚΥΨΕΛΗ ☎ 8232971

ΤΑΞΙΜΙ

ΙΣΑΥΡΩΝ 29 και ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ τηλ. 3639919

ΜΟΥΣΙΚΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ ΡΕΤΡΟ

ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΑΤΤΙΚΗ ΚΟΜΠΑΝΙΑ ΠΡΩΗΝ ΚΟΜΠΑΝΙΑ ΤΩΝ ΠΕΤΡΑΛΩΝΩΝ

ΑΞΕΧΑΣΤΕΣ ΒΡΑΔΥΕΣ ΜΕ ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ, ΠΑΛΙΟ ΛΑΙΚΟ & ΛΑΙΚΟ - ΚΕΦΙ - ΓΛΕΝΤΙ - ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΕ ΧΩΡΙΣ ΑΓΧΟΣ - ΤΙΜΕΣ ΛΟΓΙΚΕΣ - ΚΡΥΟ ΠΙΑΤΟ - ΠΙΤΣΑ

ΠΥΛΗΣ & ΔΕΛΗΓΩΡΓΗ 50 - ΠΕΙΡΑΙΑΣ - ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ - ΤΗΛ. 4137001

Πιο Μακρινα απο το Σινεμα

44

ΚΑΤΙ τέτοιο είχε πραγματικά πολύ καιρό να μας συμβεί. Τα δυο καλύτερα αστεία από την ταινία *Επιστροφή στο Μέλλον* κυκλοφορούσαν από στόμα σε στόμα, όπως τότε που το σινεμά ήταν απλή διασκέδαση χωρίς ενοχές, που αληθινά τροφοδοτούσε τη ζωή με όνειρα. Τώρα, όμως, που από ελάχιστα όνειρα ξυπνάς χωρίς να ουρλιάζεις, που το σινεμά και στην Ελλάδα γίνεται σε χρόνο μηδέν ο φτωχός συγγενής του βίντεο, πόση μαγεία χωρίς συμπλέγματα κρύβει ακόμη ο κινηματογράφος; Καμιά μαγεία, όταν παίζει ελληνική ταινία.

Αυτό αποφάσισε φέτος το κοινό κι η αδικαιολόγητη εχθρότητά του στις καινούριες ελληνικές ταινίες —προσωρινή ας ευχηθούμε— καταντάει γελοία υστερία. Το ελληνικό σινεμά παραξενεύει υπερβολικά τους θεατές σαν ενοχλητική παραφωνία στην ονειροφαντασία εισαγωγής που αγοράζουν με εκατόν εβδομήντα δραχμές, πιο φτηνά από οτιδήποτε άλλο. Το είδαμε με τα μάτια μας και τ' ακούσαμε με τ' αυτιά μας κι ήταν πολύ πιο ανησυχητικό από την εισπρακτική αποτυχία ταινιών με εμπορικό δυναμικό. Μια από τις φετεινές μικρού μήκους που κατάφερε να φτάσει στις οθόνες της κανονικής προβολής κραζόταν από το πρώτο πλάνο χωρίς να είναι αναγκαστικά κακή, κι ακόμη και αρκετά διαφημιστικά τρέιλερ ταινιών ξεφωνίζονται. Τρέιλερ, για όνομα του Θεού! Σε λίγο τι —έξαλλοι θεατές θα καίνε τις κόπιες στο Σύντάγμα;

Πριν από δέκα χρόνια, η σαιζόν 76/77 ήταν η χειρότερη κρίση του μεταδικτατορικού ελληνικού σινεμά. Λίγες ταινίες, ακόμη λιγότερα εισιτήρια με το *Happy Day* του Βούλγαρη, επικεφαλής στον κατάλογο. Όπως και φέτος: από τις καλλιτεχνικές ταινίες μόνο τα *Πέτρινα Χρόνια* έκαναν μια ευπρεπή παρουσία στις αίθουσες κι αυτά, όμως, πολύ λιγότερο απ' ό,τι η συνεχής προώθηση της ταινίας από τον τύπο μας προετοίμαζε. Πριν δέκα χρόνια βέβαια, ο πρόσφατος αέρας της απελευ-

θέρωσης οδηγούσε ακόμη σε ανοιχτούς χώρους, σε δραστηριότητες λιγότερο «παθητικές» από το να βλέπεις κινηματογράφο. Τώρα το σινεμά αδειάζει για το πιο κλειστό, όχι για το πιο ανοιχτό. Όταν κάθε γειτονιά θα γιορτάζει την αποκέντρωση στριφογυρνώντας γύρω από τα χίλια βίντεο-κλαμπ της, το να μπει κανείς στην αίθουσα του κινηματογράφου θα είναι μια τελείως περιττή ταλαιπωρία. Το σινεμά μπορεί να είναι η δυνατή συγκίνηση, αλλά μοιάζει με την «ακριβοπληρωμένη» ερωμένη που όλο ξεφεύγει. Η νοικιασμένη βιντεοκασέτα δίνει την ψευδαίσθηση ότι —επιτέλους— μια ταινία σου ανήκει. Την μεταχειρίζεσαι όπως θέλεις και την αποχωρίζεσαι μόλις τη βαρεθείς χωρίς καν να βγάλεις τις φόρμες και τις παντούφλες. Σαν πειθήνια σύζυγο.

Αναδρομικά, το χτύπημα στην ελληνική αίθουσα που έδωσε το βίντεο αποκαλύπτει ότι η σχέση της ελληνικής κοινωνίας με το σινεμά ποτέ δεν ήταν «θεσμός». Η εισπρακτική υγεία της ελληνικής ταινίας του '60 κατρακύλησε με τη δικτατορία και την τηλεόραση κι ο εμπορικός κινηματογράφος μας χρεωκόπησε μέσα σε μια νύχτα, γιατί —ό,τι κι αν εφευρίσκουν οι καθυστερημένοι νοσταλγοί του— δε σκόπευε ποτέ στη διάρκεια: «μια κι έξω» ήταν η θρησκεία του ως την επόμενη «μια κι έξω» που ήταν όπως κι η προηγούμενη, η επόμενη και η μεθεπόμενη... Όσπου η ελληνική οικογένεια δοκίμασε μια υπερβολική δόση από «μέσα για πάντα», από κρατική τηλεόραση με την ξεδιάντροπη «ποικιλία» της που —κόντρα στη φτώχεια του θεάματος στις αίθουσες— δεν υποκρίθηκε ποτέ ότι είναι κάτι υψηλότερο από μια ελεγχόμενη από την εξουσία αντανάκλαση της αληθινής μιζέριας. Αντί για υπέρβαση μέσα από την εικόνα, η ελληνική κοινωνία ποθούσε μια σχέση τελειωτική και χωρίς διαφυγή από την εικόνα. Και τη βρήκε στην τηλεόραση, αφού —έτσι κι αλλιώς— η εικόνα του εμπορικού κινηματογράφου της ήταν υπερβατική μόνο στη βλακεία. Ο κινηματογράφος στην Ελλάδα ποτέ δεν έγινε το εκλεπτυσμένο ναρκωτικό της

Ο Τζεφ Γκρόλντμπλαμ και η Μισέλ Ηφάιφερ από την ταινία «Επιστροφή στο μέλλον» του Τζων Λάντις.

κοινωνικής αυτο-πεποίθησης. Απλά, σαν ακατέργαστο υπνωτικό, έδειξε την κατεύθυνση προς τους τεχνητούς παραδείσους της τηλεόρασης. Πιο φανερά από ποτέ, τώρα που η ελληνική κοινωνία περνάει τη χειρότερη μεταδικτατορική της κρίση, τα ναρκωτικά που βασιλεύουν είναι τα πιο βαρειά, τα απόλυτα εθιστικά: η ηρωίνη ή σαν νόμιμο αντίδοτό της η πιο ανεδαφική αντίληψη του σοσιαλισμού που μπορεί να γίνει. Στον καιρό της οικονομικής ύφεσης –ίσως σαν απελπισμένη κόντρα στις λιτότητες που κοστολογούν ένα καλό παλτό εισαγωγής τουλάχιστον εξήντα χιλιάδικα– τι άλλο μπορεί να σημαίνει «σοσιαλισμός» ή έστω «καλοπέραση» εκτός από ένα βίντεο σε κάθε δωμάτιο;

Ο,τι άρχισε αισιόδοξα με τη φετεινή σαιζόν, γρήγορα έγινε εφιάλτης με την αποτυχία των ελληνικών ταινιών στις αίθουσες σε πείσμα ή μάλλον εξ αιτίας της κρατικής πολιτικής που με τον αποπροσανατολισμένο υπερπροστατευτισμό της στραγγαλίζει την ελευθερία του ελληνικού κινηματογράφου ενώ συγχρόνως τον σώζει από βέβαιο θάνατο. Αν υπάρχει κάτι που οι θεατές σιχαίνονται όπως ο διάβολος το λιθάνι, είναι ένας κινηματογράφος τόσο γεμάτος με περιεχόμενο που μόλις καταφέρνει να κρύψει ότι αντί για το ντιβάνι του φτωχού είναι το καλλιτεχνικό φουαγιέ της εξουσίας. Απ' αυτή την γελοία εκδοχή προσπαθούν να απομακρυνθούν οι έλληνες θεατές – πανικόβλητοι. Κι αυτό δεν είναι καινούριο σημάδι των

καιρών για κοινωνιολογική έρευνα, είχε ξανασυμβεί πριν λίγο με την κρατική πολιτική στα μέσα ενημέρωσης κι ιδιαίτερα στην τηλεόραση. Σε μια χώρα χωρίς πολιτιστική συνείδηση, κάνε την τηλεόραση γιγάντια ταινιοθήκη, εξαιρετικών προθέσεων σαν αντίπαρο στην αυταρχική της λειτουργία κι ο καλλιτεχνικός κινηματογράφος —παράδοξα— καταποντίζεται σαν δεινόσαυρος: οι αίθουσες τέχνης κλείνουν κι οι καλλιτεχνικές ταινίες, αντί να κερδίζουν από την εξοικείωση καθώς σπρώχνονται από το καινούριο μέσο, γίνονται αυτόματα αδιάφορες. «Είδαμε Μιζογκούσι στην τηλεόραση, γιατί να τον δούμε στο σινεμά;» —ακόμη κι οι κινηματογραφόφιλοι ξαφνικά γίνονται αφορητά τεμπέληδες. Κι ο μέσος θεατής; «Βλέπουμε ελληνικές ταινίες με το κιλό στην τηλεόραση και στο βίντεο. Στο σινεμά πάμε για κάτι εξαιρετικό που μας σέβεται και δε μας καταθλίβει...»

Μια γιορτή για το μέσο θεατή, να τι είχε μαγειρέψει φέτος η κινηματογραφική διανομή, μπλοκάροντας με ακριβοπληρωμένες αμερικάνικες κόπιες τις αίθουσες. Οι ελληνικές ταινίες; Ποιος χέστηκε! Γιατί να διακινδυνέψουν οι διανομείς με τις πρώτες ταινίες των νέων σκηνοθετών που για να φέρουν λεφτά θέλουν δουλειά, χρειάζονται προώθηση, δεν έρχονται με τα ποντίκια του Σταλόουν φουσκωμένα σαν αερόστατα από δολλάρια. Βέβαια η τελευταία μόδα είναι η αυστηρή κριτική στη διανομή, αλλά οι κριτικοί στην ουσία διατυπώνουν απλά την επιθυμία τους να ελέγξουν οι ίδιοι τη διανομή, να την κάνουν μια ιδιότροπη καλλιτεχνική γεροντοκόρη που θα ναρκισσεύεται με τα τελευταία αδιέξοδα του κάθε ευρωπαίου δημιουργού. Όμως το πρόβλημα με τη διανομή είναι πολύ πιο βαθύ από το ποιος θα κερδίσει στη σκυταλοδρομία Μπέργκμαν - Φελλίνι - Κόπολα - Σπύλμπεργκ. Όταν φέτος οι ελληνικές ταινίες ίδρωναν να βγουν σε μια ή δυο αίθουσες της προκοπής, το νέο οικονομικό θαύμα του Ρέγγκαν είχε δείξει και στον σινεμά όλο του το τρομοκρατικό οπλοστάσιο. Ο αμερικάνικος κινηματογράφος δεν είναι επικίνδυνος γιατί έχει «αποικήσει το ασυνείδητό μας», έτσι νόμιζε ο Βέντερς στο *Πέρασμα του χρόνου*. Κι όπως πολύ αργά ανακάλυψε ο κοσμικός γερμανός, όταν αναγκάστηκε να πάρει υπερβολική δόση από Αμερική και παρανοϊκούς μάνιατζερ του θεάματος, το αμερικάνικο σινεμά τείνει και μπορεί να εξαφανίσει οποιαδήποτε άλλη αδύναμη κινηματογραφία. Αυτή είναι η τρομακτική αλήθεια της παγκόσμιας διανομής και όχι —όπως οι κριτικοί φοβούνται— μήπως δούμε τον εμπορικό (αλλά διασκεδαστικό) *Εξωγήινο* πριν από τις σαράντα θαρετές ευρωπαϊκές διασκευές της *Κάρμεν*.

Αντίθετα απ' ότι πιστεύουν όλοι οι ιδεολόγοι κριτικοί, ο αμερικάνικος κινηματογράφος δεν απειλεί την κινηματογραφική κουλτούρα τόσο πολύ, γιατί δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς το γενικευμένο έρωτα του θεατή στο κινηματογραφικό γεγονός —αυτό, δηλαδή, που στέλνει το θεατή στο σινεμά και τον κάνει να μαθαίνει για τον κόσμο του. Απλά το Χόλλυγουντ εκβιάζει αυτόν τον έρω-

...Το Χρήμα, την πιο άγρια κι απελπισμένη παραβολή για την αγοραστική αξία του χρήματος σε αίμα...

τα και τον θέλει αποκλειστικό, εκμηδενίζοντας την επιθυμία της απιστίας με υπερβολικές δόσεις απόλαυσης, ελέγχοντας την κινηματογραφική κουλτούρα σαν χωροφύλακας. Αλλά για την Ελλάδα όπου η κινηματογραφική —όπως κι οποιαδήποτε άλλη— κουλτούρα είναι συνώνυμο της θρίσιάς αυτό δεν είναι μεγάλη απώλεια. Είναι αυτό που από έναν άλλο δρόμο έκανε ο ελληνικός κινηματογράφος του εξήντα: δεν μπορούσες να έβλεπες τότε και τον Ξανθόπουλο και την *Εβδομη Σφραγίδα*. Γι' αυτό και σήμερα, σαν συνέπεια αυτού του μαζοχιστικού σνομπισμού, οι θεατές αποκλείεται να παραδεχτούν τη σκανδαλώδη ιδέα, ότι οι Έλληνες κινηματογραφιστές βρίσκονται πολύ κοντά στους ευρωπαίους συναδέλφους τους και —τουλάχιστον— μοιράζονται τα ίδια αδιέξοδα επιβιώνοντας, όμως πολύ πιο δύσκολα...

Παρ' όλη του την άγνοια, που κανείς και τίποτε ποτέ δε θα διορθώσει, ο μέσος θεατής πιστεύει ακράδαντα σ' αυτό που του έχει κάνει πλύση εγκεφάλου όχι μόνο η διανομή αλλά κι ο ίδιος ο ελληνικός κινηματογράφος: οι Αμερικάνοι είναι συναγωνιστοι όταν κάνουν μεγάλο θέαμα —αναμφισβήτητη κοινοτυπία ιδιαίτερα τώρα που ένας μεγάλος προϋπολογισμός σε δραχμές δείχνει κυριολεκτικά αστρονομικός. Κι έτσι κανείς με τέτοια μυαλά δεν έχει την παραμικρή ελπίδα να ξεκολλήσει από τις οθόνες όπου προβάλλονται και θα προβάλλονται οι υπερπαραγωγές τύπου Σπύλμπεργκ. Αλλά κι εδώ —όπως στην περίφημη διείσδυση του ροκ στα ελληνικά γούστα— οι αριθμοί δείχνουν ότι γίνεται πολύ κακό για το τίποτα. Οι μόνες αμερικάνικες ταινίες, που πραγματικά κάνουν πολλά εισιτήρια κι άρα μπορεί να έχουν κάποιο αντίκτυπο στη συνείδηση των πολλών, είναι τέσσερις-πέντε κάθε σαιζόν, που έτσι κι αλλιώς θα έκαναν εισιτήρια ακόμη κι αν ήταν παραγωγές σοβιετικές.

Τα δύο καλύτερα αστεία από την ταινία «Επιστροφή στο μέλλον» κυκλοφορούσαν από στόμα σε στόμα όπως τότε που το Σινεμά ήταν απλή διασκέδαση χωρίς ενοχές...

Τα υπόλοιπα φιλμ, π.χ. όπως η *Επιστροφή στο Μέλλον* μια πραγματικά διάφανη κι ευφάνταστη και γι' αυτό διδακτική ρετγκανική ιστορία και διατύπωση της νέας αμερικάνικης υγείας, ή η καινούρια cool σχολή των κινηματογραφόφιλων αστυνομικών όπως το *Κυνηγητό* μες στη *Νύχτα του Τζων Λάντις* ή ο οικολογικός ρομαντισμός της περιπέτειας στο *Σμαραγδένιο Δάσος* του Τζων Μπούρμαν, δε διέφθειραν ανεπανόρθωτα τα χρηστά ήθη της ελληνικής κοινωνίας του θεάματος. Μακάρι να τόχαν κάνει! Στην πραγματικότητα μετάδωσαν γι' άλλη μια φορά την «παλιομοδίτικη» πια ηθική κι αισθητική της καθαρής διασκέδασης κι αυτό ήταν όλο. Τι κακό υπάρχει σ' αυτό; Αλλά το τελευταίο παράδοξο είναι ότι μόλο που η διανομή εξασφάλισε μια γιορτή για το μέσο θεατή, οι καλεσμένοι αποδείχτηκαν εξαιρετικά σνομπ για να την εκτιμήσουν...

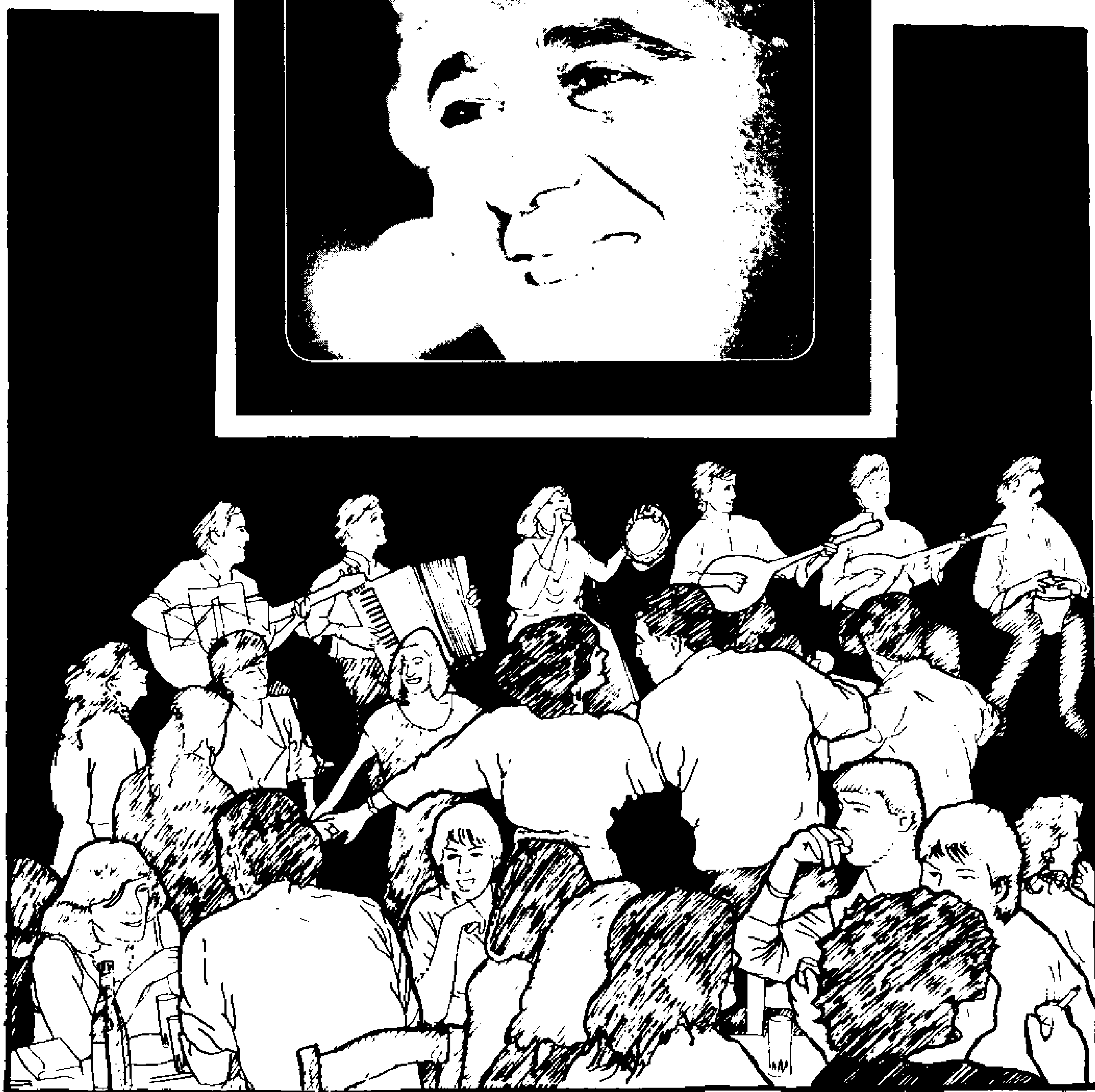
Λογικά ένας λαός που δεν αποβλακώνεται με —αλλά ξέρει να διασκεδάζει αληθινά— το σινεμά είναι πιο ανοικτός σε καλλιτεχνικές ταινίες που δεν ξεστρατίζουν στην αυταρέσκεια και το ναρκισσισμό του δημιουργού χωρίς επιστροφή. Ίσως γι' αυτό οι δύο ταινίες του Ερίκ Ρομέρ, ενός από τους πιο ηθικούς μοντέρνους ευρωπαίους ρεαλιστές, κατάφεραν στην Ελλάδα να γίνουν «καλλιτεχνικές» επιτυχίες (*Νύχτες της Πανσέληνου* και *Η Πωλίν* στην πλάζ). Ίσως μόνο και μόνο γιατί διαβάζονται σαν τελευταία «δείγματα» αισθηματικής ταινίας —ενός είδους πεθαμένου κι εξωπραγματικού, που όμως εξακολουθεί να γοητεύει τους έλληνες θεατές απ' όπου κι αν προέρχεται (ακόμη κι οι ελληνικές «αισθηματικές» ταινίες πάνε καλά). Κι ίσως —τελικά— για το σωστό λόγο: γιατί η ερωτική συμπεριφορά της μετά από τη σεξουαλική απελευθέρωση γενιάς με τα ψυχικά βάθη που φέρνει στην επιφάνεια κάτω από το ατσαλάκωτο, αφόρητα ανειλικρινή, νέο αστικό κώδικα του έρωτα ποτέ δεν ευτύχησε σε μια καλύ-

τερη ματιά, πιο ανθρώπινη αντιμετώπιση και τέτοια άπειρη κατανόηση —χωρίς να αποκλείει την κριτική. Ας ελπίσουμε ότι πέρα από τα ερωτικά ο άλλος μέγιστος σύγχρονος γάλλος σκηνοθέτης, ο Ρομπέρ Μπρεσόν, θα έχει κάτι να πει στους Έλληνες με *Το Χρήμα*, την πιο άγρια κι απελπισμένη παραβολή για την αγοραστική αξία του χρήματος σε αίμα που έγινε στη δεκαετία μας. Ιδιαίτερα μέσα στην οικονομική κρίση όπου το χρήμα ξοδεύεται με τους κουβάδες, σαν να έχει βγει τελείως από τη μόδα...

Κι οι στυλίστες από την άλλη πλευρά του Ατλαντικού; Φέτος ήταν η χρονιά του Τζιμ Τζάρμους με την προβολή του *Πέρα από τον Παράδεισο*, μιας ταινίας που είχε δημιουργήσει μύθο πριν προβληθεί και που έσπειρε απογοητεύσεις μετά την προβολή, γιατί δεν είναι τίποτα παραπάνω από μια ψυχρά στυλιζαρισμένη, ασπρόμαυρη εικόνα της περιοχής που η Ουγγαρία διασχίζει την Αμερική. Αυτό που δε βρήκαν, όσοι έψαχναν απεγνωσμένα να βρουν ένα καινούριο αμερικάνο φίλο στον Τζάρμους, είναι το συναίσθημα. Που ξεχυλίζει μέσα από τις κοινοτυπίες του *One from the Heart* του Κόπολα. Αυτό το παραγνωρισμένο, πειραματικό δοκίμιο για τη σπατάλη, τη συμπαγή κινηματογράφιση δύο ζώων και δύο διαδρομών απ' άκρη σ' άκρη στο στούντιο με μερικούς από τους τολμηρότερους φωτισμούς που μεταμόρφωσαν ποτέ ένα κιτς μιούζικαλ, έγινε στην Αθήνα αναπάντεχη επιτυχία μικρών διαστάσεων. Ίσως γιατί —ανάμεσα στο βίντεο και το φιλμ— δουλεύει τα κλισέ της φυγής πιο μαστόρικα από οποιαδήποτε άλλη ταινία και με ηδονικές εικόνες και μουσικές (του Tom Waits) ξαναβγάζει στην επιφάνεια κάτι που έχουμε ξεχάσει μέσα σ' αυτό το χάος όπου τίποτα δε λειτουργεί: τι σημαίνει να πηγαίνει κανείς στο σινεμά; Ένα σύντομο ειδύλλιο με την άπιαστη μαγεία κι ύστερα η κοινοτυπία, η ζωή συνεχίζεται. Για λίγο πιο φωτεινή. ☉

ΑΝΑΤΟΛΗ

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΕΞΑΝΤΩΝΑΚΗΣ

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΕΞΑΝΤΩΝΑΚΗΣ
ΚΑΙ ΛΑΪΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ
ΦΑΓΗΤΟ! ΧΟΡΟΣ! ΚΕΦΙ! ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ!

η αιθουσα κλιματιζεται
ανοιχτα το καλοκαιρι καθε παρασκευη, σαββατο και κυριακη

παναγιη τσαλδαρα 111
καλλιθεα

9598215

ΕΛΑΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ

...και κερδίστε

Με συνδρομή 1.200 δρχ. το χρόνο (τα σωματεία και άλλα νομικά πρόσωπα 2.500) γίνεστε συνδρομητής και/ή μέλος του ΙΝ.ΚΑ. και έχετε:

- Το περιοδικό (με test προϊόντων, έρευνες τιμών, κ.λπ.) και άλλες εκδόσεις του ΙΝ.ΚΑ. στο σπίτι σας.

- Ταυτότητα έκπτωσης (10-40%) σε συμβεβλημένα καταστήματα (π.χ. MINION, ΚΛΑΟΥΔΑΤΟΣ, ΔΡΑΓΩΝΑΣ, ΡΑΔΙΟ ΑΘΗΝΑΙ, ΡΑΔΙΟ ΚΟΡΑΣΙΔΗ, ΒΑΡΔΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΑΝΗΛΑΤΟΣ, ΑΚΡΟΝ-ΙΛΙΟΝ-ΚΡΥΣΤΑΛ, ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ, ΒΑΓΕΝΑΣ-ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΑΤΡΑΝΤΖΟΣ ΣΠΟΡ, ΝΤΕΡΟΣ, ΒΑΒΕΤΤΕ, ΣΑΜΟΥΧΟΣ, ΠΑΓΩΝΗ, ΒΟΥΡΟΣ και πολλά άλλα μεγάλα και μικρά καταστήματα στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη και σε όλη σχεδόν την Ελλάδα) για τις αγορές σας μετρητοίς.

Επίσης, ηλεκτρολόγους, υδραυλικούς, καθαριστήρια, κ.λπ.*

- Πίστωση σε ορισμένα από αυτά τα καταστήματα (π.χ. ΔΡΑΓΩΝΑΣ*).

- Κέντρο Πληροφοριών, Καταγγελιών, Νομικών και άλλων συμβουλών.

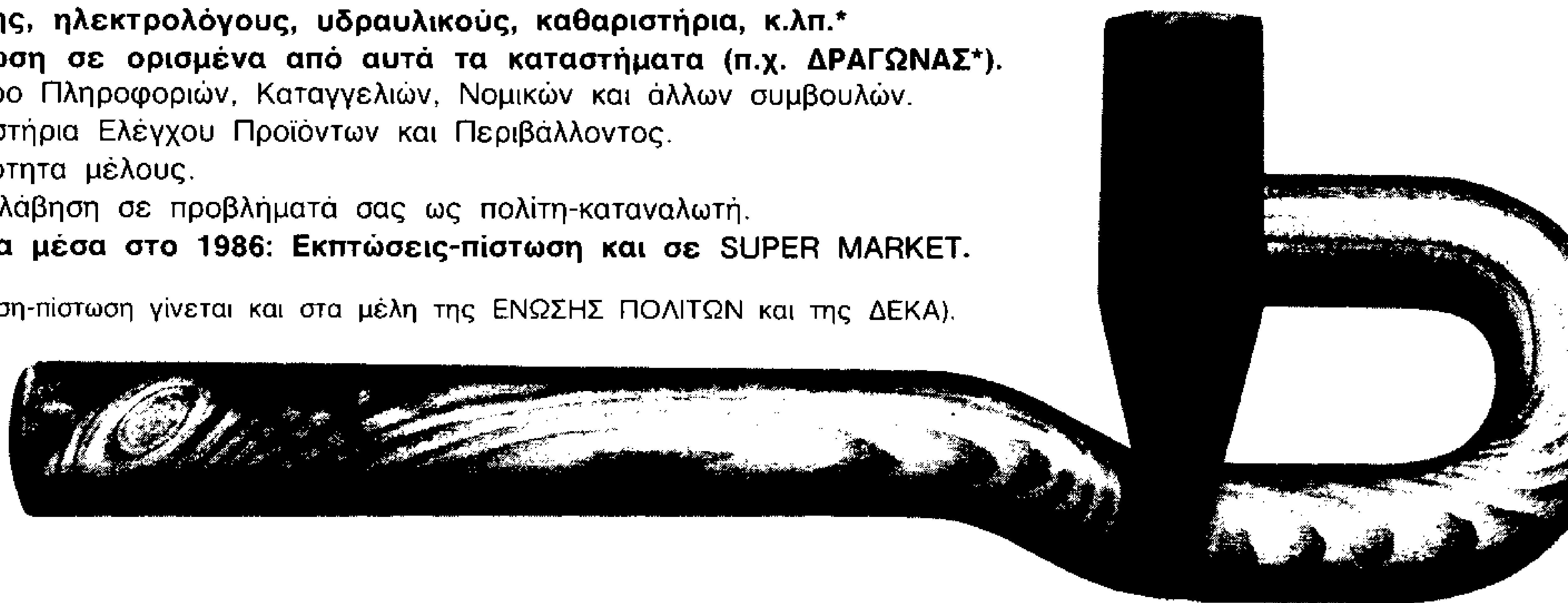
- Εργαστήρια Ελέγχου Προϊόντων και Περιβάλλοντος.

- Ταυτότητα μέλους.

- Μεσολάβηση σε προβλήματά σας ως πολίτη-καταναλωτή.

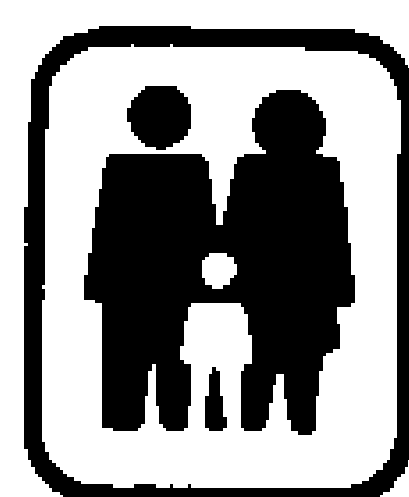
- Ακόμα μέσα στο 1986: Εκπτώσεις-πίστωση και σε SUPER MARKET.

*(Έκπτωση-πίστωση γίνεται και στα μέλη της ΕΝΩΣΗΣ ΠΟΛΙΤΩΝ και της ΔΕΚΑ).

ΔΕΛΤΙΟ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ

Προς

INKA

ΜΗΛΙΩΝΗ 8 και ΚΑΝΑΡΗ - 5ος ΟΡ. - ΑΘΗΝΑ Τ.Κ. 10673 - ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 36.41.495, 36.12.345
ΔΕΛΤΙΟ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ (Ιδιώτες 1.200 δρχ. - Νομικά Πρόσωπα 5.000 δρχ.)

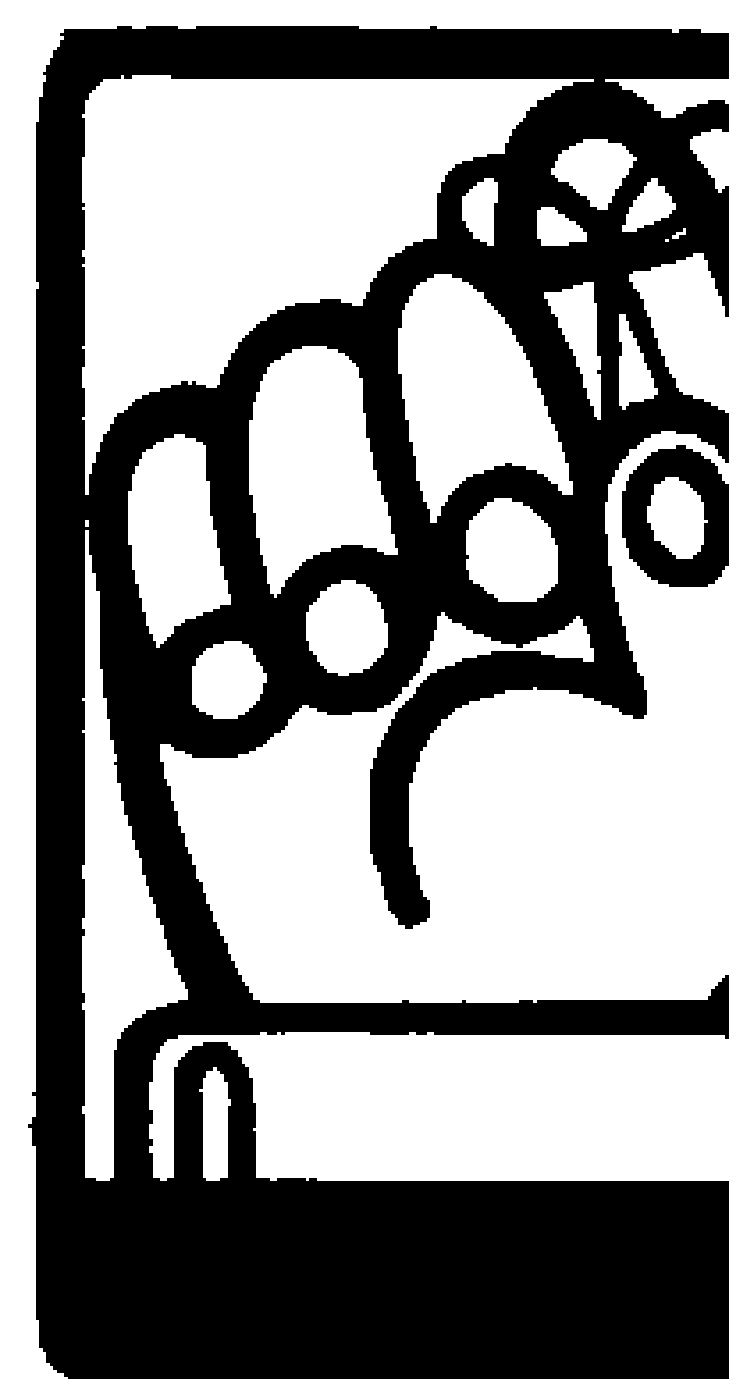
ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ .....
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ (ΟΔΟΣ/ΑΡ./ΣΥΝΟΙΚΙΑ/ΤΑΧ. ΚΩΔΙΚΑΣ: .....

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ: .....
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: .....

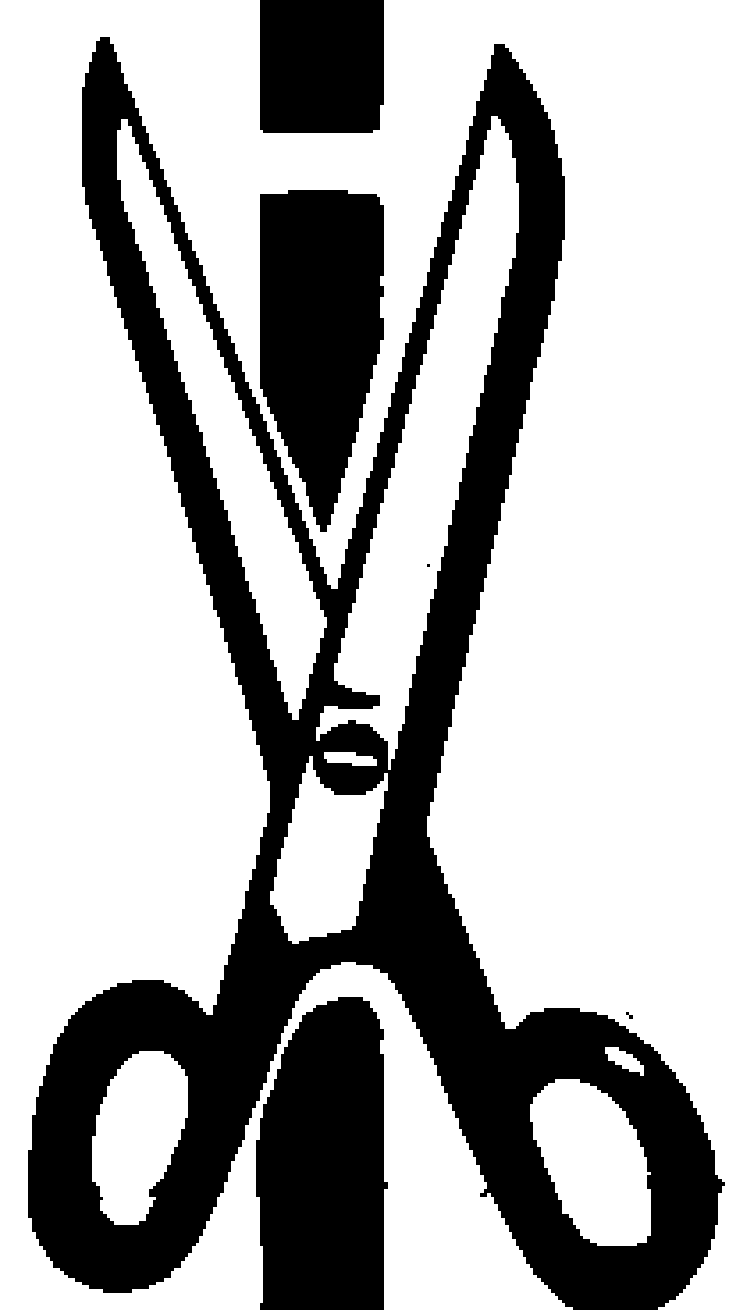
Παρακαλώ να με γράψετε συνδρομητή σας για ένα χρόνο.
Την ετήσια συνδρομή μου, των 1.200 - 5.000 (διαγράψτε ανάλογα) στέλνω με επιταγή (ταχυδρομική ή τραπεζική) προς: ΙΝ.ΚΑ.
Μηλιώνη 8 - Αθήνα 10673 - τηλ. 36.12.345

..... (και σφραγίδα για τα νομικά πρόσωπα) *
(υπογραφή)

○ Μπορείτε να μας στείλετε τα στοιχεία σας σε άλλο χαρτί αν δεν θέλετε να κόψετε το περιοδικό αυτό.

ΤΟ ΙΝ.ΚΑ.
ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ
ΜΟΝΟ ΣΤΗ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ROCK 100

ΔΙΣΚΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ

Π. ΜΕΛΑ 15, Θεσσαλονίκη, τηλ. 265 708

LET'S

Swing

**TOGETHER
TONIGHT**

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 70
ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΤΗΛ. 3613952

ΤΕΡΜΙΤΕΣ

*το μεγάλο ελληνικό
συγκρότημα!*

νέο άλμπουμ

**ΤΣΙΜΕΝΤΕΝΙΑ
ΤΡΑΙΝΑ**

περιέχει τις επιτυχίες

ΓΟΥΡΟΥΝΑΚΙ, ΓΟΥΡΟΥΝΙ
ΣΚΛΗΡΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
ΟΥΤΕ ΜΕ ΓΝΩΡΙΖΕΙΣ, ΟΥΤΕ ΣΕ ΓΝΩΡΙΖΩ
ΠΕΡΑΣΤΙΚΑ

συμμετέχει η ΦΛΕΡΥ ΝΤΑΝΤΩΝΑΚΗ στο
ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

σε σφραγισμένους δίσκους
και Hi-Fi κασσέτες
εισέρχεται δυναμικά
στο Ελληνικό ρεπερτόριο

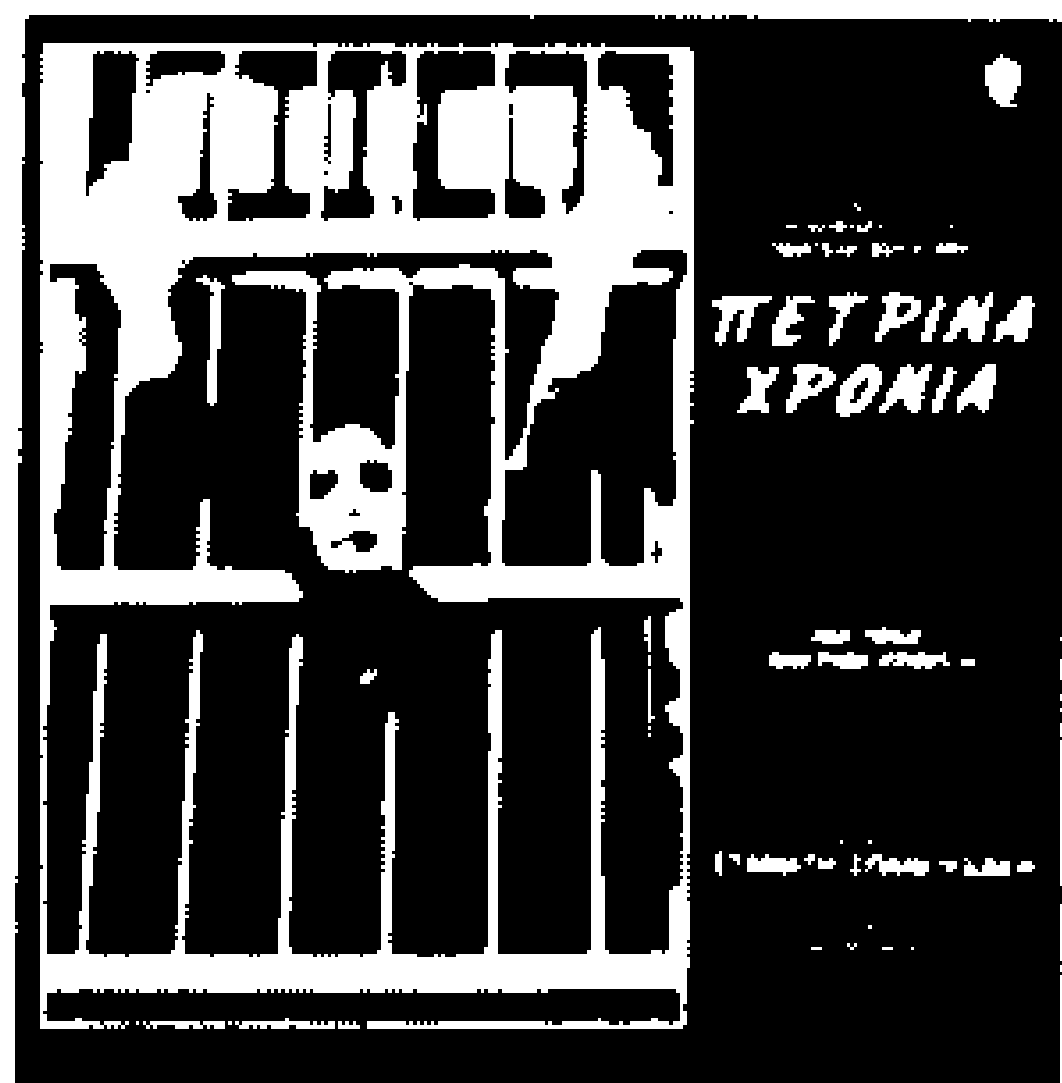
Virgin

ΔΙΣΚΟΙ - LYRA - ΤΑΙΝΙΕΣ

ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

Σ. ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗΣ

Πέτρινα χρόνια

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΙ
ΚΟΛΥΜΒΗΤΕΣ

Άπό τό πάρκο στη
Μυροβόλο

Β. ΜΠΟΥΝΤΟΥΝΗΣ

Πέσ τό μέ μία κιθάρα

ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

Δυνάμεις του Αιγαίου

ΓΛΥΚΕΡΙΑ

Τραγούδι αισθηματικό

ΗΛΙΑΣ ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ

Οί ξένες πόρτες

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Χάδια και χαστούκια

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΡΑΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΡΑΣ

Τσικαμπούμ

Η ΓΛΥΚΕΡΙΑ
ΣΤΟ ΛΥΚΑΒΗΤΟ

Νύχτες μαγικές κι
όνειρεμένες

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Φόρα παρτίδα

PIANO BAR
Σπύρος Μιχαηλίδης

Παραγωγή: Σταύρος Ξαρχάκος

NANTIA ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

Θυμήσου έμένα

ΝΕΟ ΛΑΪΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Π. ΒΑΓΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΑΝΩΛΗΣ ΡΑΣΟΥΛΗΣ

Έσύ κι' αν γίνεις
ύπουργός εγώ θα
σ' αγαπάω

ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΟΓΑΡΙΔΗΣ

Μέ τά φεγγάρια χάνομαι

Κ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

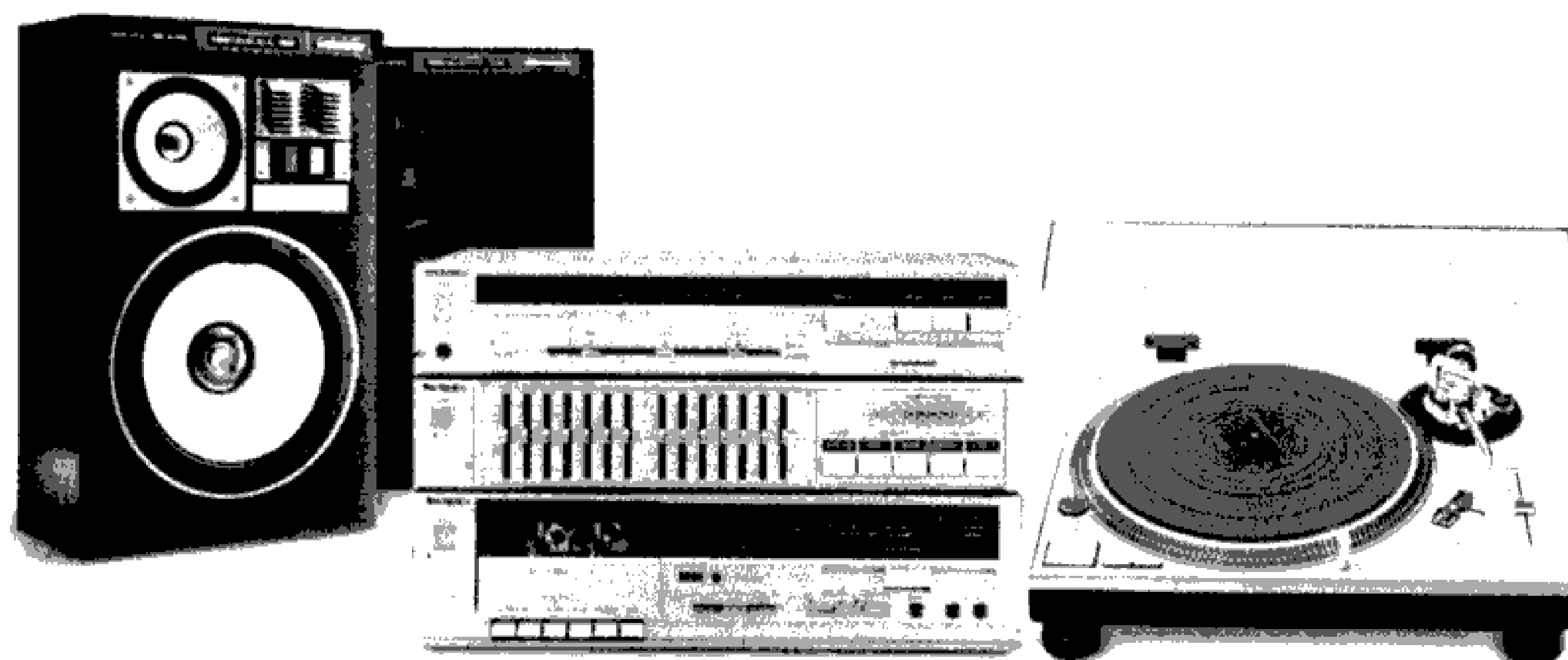

Σέ στρατόπεδα
καί πλοία

ΝΕΟ
ΛΑΪΚΟ
ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Technics

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΣΗΜΕΡΑ

το μέλλον της μουσικής δεν απέχει πολύ

Η Technics με τη μακρόχρονη πείρα, τη συνεχή έρευνα και τη διαρκώς εξελισσόμενη τεχνολογία της, έχει φέρει το μέλλον, για τα μηχανήματα αναπαραγωγής ήχων, πολύ-πολύ κοντά... στο σήμερα!

Μια τεράστια γκάμα προϊόντων για όλες τις οικονομικές δυνατότητες είναι στη διάθεσή σας τώρα.

Αγοράστε-απολαύστε Technics! Κάντε βήματα στον κόσμο της μουσικής του αύριο...

BIANE

ΑΘΗΝΑ: ΣΟΛΩΜΟΥ 39 • 106 82 • ΤΗΛ. 3609.621
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: Β. ΟΛΓΑΣ 253 • 546 56 • ΤΗΛ. 429.141

Technics - National - Panasonic
ΕΠΩΝΥΜΟ: _____
ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ: _____
ΔΙΕΥΣΗ: _____
Τ.Κ.: _____
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: _____

**ΖΗΤΑΤΕ ΠΑΝΤΑ
ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΗ
ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΛΛΗΝ. ΟΔΗΓΙΕΣ
ΧΡΗΣΗΣ ΤΗΣ BIANE**